

[Tholstrup.]

hundreder af sådanne blanketter, medens man i de fleste andre lande nøjes med på en linie i hotellets fremmedbog at skrive sit navn og sin adresse.

Her i landet har man også indført det system, at blanketten skal skrives med blok-bogstaver, så enhver, som ønsker at unddrage sig politiets kontrol, lettere kan udfylde blanketten med falske oplysninger. Falsknerier bliver ved blokbogstavernes hjælp meget svære at opdage. Hvis det er for at fange omreisende forbrydere, så er der også her tale om en mildest talt meget inkonsekvent metode.

Jeg håber derfor, at den højtærede minister nu kan fortælle, at han, som vi jo af erfaring ved ikke ønsker at gøre Danmark til en politistat med overflødig kontrol, vil tage dette spørgsmål op til overvejelse og nå frem til, at hele herligheden simplificeres derhen, at udlændinge kun udfylder een blanket ved ankomsten til landet og hotelgæster i almindelighed nøjes med at skrive deres navn i hotelbogen, en foranstaltning, der vil betyde en umådelig lettelse for politistationerne og portierlojerne rundt omkring i landet, idet det drejer sig om flere millioner blanketter årligt.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Bestemmelserne om de pligter, der påhviler hoteller o. s. v. med hensyn til at lade gæster udfylde de blanketter, der her er tale om, foreligger i en bekendtgørelse fra justitsministeriet, senest af 30. marts 1946. Det er rigtigt, at der skal gives en række personlige oplysninger om navn, fødselsår, fødested, stilling m. m. Allerede i 1947 overvejede justitsministeriet, om det var muligt at lempe denne kontrol, og ministeriet indhentede dengang en udtalelse fra politimesterforeningen. Foreningen svarede den 1. september 1947 med at henstille til overvejelse, at man ved en revision af fremmedloven helt afskaffede anmeldelsespligten for udlændinge. Det var den 1. september 1947. En måned efter, den 1. oktober 1947, eftersendte politimesterforeningen på egen foranledning en ny skrivelse, hvor man meddelte, at man havde fået flere oplysninger ind, særlig fra forskellige af de største politikredse, som førte til, at politimesterforeningen tog sin tidligere erklæring tilbage. Senere har spørgsmålet stået hen på overvejelser om den nye fremmedlov.

Justitsministeriet har i maj måned i år påny taget spørgsmålet op til overvejelse, og ved skrivelse af 4. juni i år til udenrigsministeriet har vi anmodet om, at der til-

vejebringes oplysning om, hvorvidt der i Norge og Sverige findes tilsvarende bestemmelser, og i bekræftende fald, hvilket omfang de har, og hvordan ordningen i det hele praktiseres i disse lande. Problemet er altså aktuelt, på overvejelsernes stadium, og hvad jeg her har sagt, er derfor, hvad jeg i øjeblikket kan sige om spørgsmålet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bertel Dahlgaard* til indenrigsministeren.

Er indenrigsministeren rede til overfor folketinget at redegøre for de nærmere omstændigheder vedrørende den af medlemmer af Næstved byråd for indenrigsministeriet indankede sag angående afskedigelsen af byens gasværksbestyrer med påfølgende nyudnævnelse?

Bertel Dahlgaard: Jeg har tilladt mig at stille det af mig formulerede spørgsmål til indenrigsministeren for at give ministeren lejlighed til overfor tinget og offentligheden at fremsætte en udtalelse vedrørende den nævnte sag om afskedigelse af en kommunal tjenestemand i Næstved med påfølgende nyudnævnelse. Denne sag er med en række tidligere begivenheder indenfor Næstved kommune som baggrund blevet en sag, som stærkt optager offentligheden over hele landet.

Der er her i landet et almindeligt ønske om, at det kommunale selvstyre skal kunne udfolde sig så frit som muligt og uden væsentlige indgreb fra højere myndigheder, men der er også et stærkt krav om, at det kommunale selvstyre skal have den fornødne modenhed og retlinethed til at forestå den kommunale forvaltning på uangribelig måde. Men en måske næsten enstemmig offentlig mening har fået det bestemte indtryk, at dette krav ikke i den seneste tid er blevet opfyldt af bystyret i Næstved, og denne opfattelse er blevet yderligere bestyrket ved den vilkårlighed, hvormed det synes, at afskedigelse af en tjenestemand og udnævnelse af en ny er foregået. Havde det drejet sig om en almindelig lokal uenighed mellem modstående partier og anskuelser i byrådet, ville jeg aldrig have tilladt mig at fremdrage sagen her i tinget, men det drejer sig om en sådan benyttelse af parlamentarisk flertalsmagt, at det demokratiske folkestyres venner nødvendigvis må reagere og ønske, at kommunestyrets øverste repræsentant, indenrigsministeren, gør sagen til genstand for en omhyggelig undersøgelse og derved bidrager til igen at skabe ro og